El malabarista de Déu
| 1
El malabarista de Déu
Paul Ponce, juntament amb la seva família, ofereix un espectacle a joves de
diverses escoles de Barcelona per explicar el seu testimoni de fe
15 maig, 2017 - NÚRIA TORREBLANCA
L’argentí Paul Ponce, considerat un dels millors malabaristes del món, ha actuat avui al
centre educatiu López Vicuña, davant de desenes de joves procedents de diferentes escoles
catòliques de Barcelona que han gaudit del seu espectacle i han escoltat el seu testimoni de
fe. L’acte s’emmarca dins de les “Conferències Quaresmals per a joves” que organitza la
parròquia de la Puríssima Concepció, tot i que aquest any, com a excepció, l’espectacle-testimoni s’ha realitzat durant el temps de Pasqua.
Ponce, també anomenat “el malabarista de Déu”, forma part de la sisena generació d’una
família d’artistes que ha fet la volta al món per oferir els seus espectacles. Ell ha heretat la fe
de la seva família, però els constants viatges que va realitzar de petit van impedir que

El malabarista de Déu

| 2

mantingués una formació cristiana contínua.

Avui, en l’escenari del centre de l’Eixample, ha demostrat que maneja a la perfecció els

malabars amb maces, barrets, pilotes, pilotes de ping-pong… i que té molt clar que significa

per a ell Déu i l’Església.

Un testimoni de fe en el món de l’espectacle

Després de deixar els joves bocabadats en l’espectacle, l’artista ha compartit amb tots ells la

seva experiència de vida espiritual; quan va rebre als 21 anys el sagrament de la Confirmació

a les Bahames, lloc on es trobava treballant aleshores.

Poc temps després, va decidir fer un pas més i deixar el món de l’espectacle durant un any

seguit per col·laborar amb l’Església com a missioner laic. Aquesta experiència, la millor

segons ha confessat, el va ajudar a obrir els ulls per adonar-se de tot el que Déu havia fet per

ell i ell podia fer per Ell.

Quan va tornar a l’escenari ho va fer amb un altre ideal: veure com ell podia ser un

instrument de Déu cap als seus companys. També tenia un altre objectiu; esperar a trobar a

la dona que Déu havia triat per a ell.

Actualment, Paul Ponce dedica part del seu temps a actuar en centres infantils i de gent

gran, acompanyat de la seva família amb l’objectiu que tots ells “siguin feliços complint la

voluntat de Déu”.